

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 03.12.2021

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਖਲੀਫ਼ਾ ਰਾਸ਼ਿਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਸਿੱਦੀਕ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 3 ਦਸੰਬਰ 2021 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ, ਟਿਲਡੋਰਡ (ਯੂ.ਕੇ.) ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ - إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ - اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ਤਸ਼ਹੂਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਅੱਜ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਸਿੱਦੀਕ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ । ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਨਾਂ ਜਹਾਲਤ ਸਮੇਂ ਅਬਦੁਲ ਕਾਬਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਬਦਲਕੇ ਅਬਦੁਲੱਹ ਰੱਖ ਦਿਤਾ ਸੀ । ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਅਬੂ ਬਕਰ ਤੇ ਉਪਾਧੀ ਅਤੀਕ ਤੇ ਸਿੱਦੀਕ ਸੀ । ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ‘ਆਮੂਲ ਫ਼ੀਲ’ ਦੇ ਢਾਈ ਸਾਲ ਬਾਦ 573 ਈ. ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ । ਆਪ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਬਨੂ ਤਯਮ ਬਿਨ ਮਰੱਹ ਨਾਲ ਸੀ । ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਉਸਮਾਨ ਬਿਨ ਆਮਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਅਬੂ ਕਹਾਫ਼ਾ ਸੀ । ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸਲਮਾ ਬਿਨਤ ਸਖ਼ਰ ਬਿਨ ਆਮਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਅਮੂਲਖ਼ੈਰ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਸਤੱਵੀਂ ਪੁਸ਼ਤ’ਤੇ ਮਰੱਹ’ਤੇ ਪਹੁੰਚਕੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਨਾਲ ਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਦੇ ਬਾਦ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅਰਥਾਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਵਿਰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਦੇ ਬਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ 14 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ 97 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹੋਏ । ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੱਕੇ ਦੀ ਜਿੱਤ ਸਮੇਂ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੱਦ ਕਿ ਮਾਤਾ ਅਰੰਭਕ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । ਜੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਸਹਾਬਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੇਵਲ 38 ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਦਾਰੇ ਅਰਕਮ ਵਿੱਚ ਲੁੱਕ ਕੇ ਇਬਾਦਤ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤੱਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ, ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਕੇ ਮਸਜਿਦੇ ਹਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਓਥੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵੱਲ ਆਉਣ ਦਾ ਸਦਾ ਦਿਤਾ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ’ਤੇ ਟੁੱਟਕੇ ਪੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਮਾਰਿਆ ਕੁੱਟਿਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਐਨਾਂ ਕੁਰਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਪ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ । ਜੱਦ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਸ਼ ਆਈ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦਾ ਹਾਲ ਪੁੱਛਿਆ । ਫਿਰ

ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਉਮੇ ਜਮੀਲ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਖਤਾਬ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਭੈਣ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ । ਉਮੇ ਜਮੀਲ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘਬਰਾਈ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾ ਦੀ ਮਾਂ ਇਸ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀ । ਇਸ ਤੋਂ ਉਮੇ ਜਮੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦਾਰੇ ਅਰਕਮ ਵਿੱਚ ਖੈਰੀਯਤ ਨਾਲ ਹਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ! ਮੈਂ ਨ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਪਾਣੀ ਪੀਆਂਗਾ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰਾ ਲੈਕੇ ਲੜਖੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪ ਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਰਿਕੱਤ (ਇਲਾਹੀ ਸਰੂਰ) ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ । ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਆਪ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਰੁੰਮਣ ਲਈ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਤੇ ਬੁਕੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਵਰਤਾਓ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਆਪ ਦੇ ਤੁਫ਼ੈਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਏ । ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਦਾ ਦਿਤਾ, ਸੋ, ਉਹਨਾ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ‘ਅਤੀਕ’ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਇਹ ਕਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਮੌਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਕੋਲ ਆਏ ਤਾਂ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ (أَنْتَ عَتَيْتُنِي اللَّهُ مِنَ النَّارِ) ਅੰਤਾ ਅਤੀਕੁਲੱਹਿ ਮਿਨਨੱਹਾਰ’ ਅਰਥਾਤ ਤੁਸੀਂ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋ । ਅਨੇਕਾਂ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਅਤੀਕ’ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ । ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਦੂਜੀ ਉਪਾਧੀ ‘ਸਿੱਦੀਕ’ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵਰਨਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਹਾਲਤ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਲਕਬ (ਉਪਾਧੀ) ਦਿਤਾ ਗਿਆ । ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦੀ ਝੱਟ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਸਿੱਦੀਕ’ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਵਰਨਣ ਕਰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਜੱਦ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਬੈਤੁਲ ਮੁਕਦੱਸ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ । ਜੱਦ ਅਬੂ ਬਕਰ ਸਿੱਦੀਕ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਇਹੋ ਸੱਚ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੋਉਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੱਦ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਤਸਦੀਕ (ਸਹੀ) ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਆਪ ਇਸ ਅਕਲ ਵਿਰੋਧੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨ ਲੈਣਗੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਾਮ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਹੀ ਕਲਾਮ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਸਿੱਦੀਕ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜ਼ਿਆ ਤਾਂ ਰੱਬ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮਾਲ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਜੋ ਸਿਦਕ ਦਿਖਾਇਆ ਉਸਦੀ ਉਧਾਰਣ ਮਿਲਣੀ ਔਖੀ ਹੈ ।

ਅਤੀਕ ਤੇ ਸਿੱਦੀਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਉਪਾਧੀਆਂ ਤੇ ਸਿਰਨਾਵੇਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ‘ਖਲੀਫ਼ਤੁਲ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ’ ۱۱۱ ‘ਅਵੱਹੁਨ’ ਅਰਥਾਤ ਬਹੁਤ ਖੁੱਲਦਿਲਾ ਤੇ ਨਰਮ ਦਿਲ, ਅਮੀਰੁਸ਼ੱਕੀਰੀਨ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ‘ਸਾਨੀ ਅਸਨੈਨ’ ਇਹ ਉਹ ਉਪਾਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੱਬ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦੀਨੇ ਵੱਲ ਹਿਜਰਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ

إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ يُمَا فِي الْعَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

‘ਇਜ਼ ਅਖਰਾਜਾਹੁਲ ਲਜ਼ੀਨਾ ਕਾਫ਼ਾਰੂ ਸਾਨਿਯਸਨੈਨਿ ਇਜ਼ ਹੁਮਾ ਫ਼ਿਲ ਗਾਰਿ ਇਜ਼ ਯਕੂਲੂ ਲਿਸਾਹਿਬਿਹੀ ਲਾ ਤਹਜ਼ਨ ਇਨਲੱਹਾ ਮਆਨਾ । ਕਿ ਜੱਦ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਕੁਫ਼ਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਇਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ, ਜੱਦ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਗ਼ਮ ਨ ਕਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਰੱਬ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ । ਸੋ, ਰੱਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਸ’ਤੇ ਉਤਾਰੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਅਤਿਅੰਤ ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਦੁਖ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਨਬੀ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਆਪ (ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ) ਰਾਹੀਂ ਤਸੱਲੀ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸਿੱਦੀਕ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਬੀ ਸਕਲੈਨ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘ਸਾਨੀਯਸਨੈਨ’ ਦੀ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਉਪਾਧੀ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ । ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦੀ ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਗੁਪਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਿਆ ਦੇ ਹੜ ਨੂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ । ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਇਕ ਉਪਾਧੀ ‘ਸਾਹਿਬੇ ਰਸੂਲ’ ਵੀ ਹੈ । ਇਕ ਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਕਹਿਣ’ਤੇ ਸੂਰਤ ਤੋਬਾ ਪੜੀ ਗਈ । ਜੱਦ ਇਹ ਆਇਤ ‘ਇਜ਼ ਯੁਕੂਲੂ ਲਿਸਾਹਿਬਾ’ ਆਈ ਤਾਂ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਰੋ ਪਏ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ! ਮੈਂ ਹੀ ਆਪ (ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ) ਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ ।

ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਉਪਾਧੀ ‘ਆਦਮ ਸਾਨੀ’ ਹੈ । ਇਹ ਲਕਬ (ਉਪਾਧੀ) ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਪ ਆਪਣੀ ਇਕ ਲੇਖਣੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਬੂ ਬਕਰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਆਦਮੇ ਸਾਨੀ ਹਨ । ਸਿਰੁੱਲ ਖ਼ਲਾਫ਼ਾ’ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਬ-ਖ਼ੁਦਾ ! ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਇਸਲਾਮ ਲਈ ‘ਆਦਮੇ ਸਾਨੀ’ ਅਤੇ ‘ਖ਼ੈਰੁਲ ਅਨਾਮ’ ਮੁਹੱਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਨੂਰਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸਨ।

ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਇਕ ਉਪਾਧੀ ‘ਖ਼ਲੀਲੁਰ ਰਸੂਲ’ ਵੀ ਹੈ । ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ‘ਖ਼ਲੀਲ’ ਬਣਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਅਬੂ ਬਕਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖ਼ਿਲਤ ਤੇ ਦੋਸਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਗ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਧੱਸ ਜਾਏ ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਰੱਬ ਹੀ ਦਾ ਖ਼ਾਸਾ ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ । ਅੰਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਕ ਦੇ ਇਹ ਅਰਥ ਹਨ ਕਿ ਕੇਵਲ ਰੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ । ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿੱਤਰ ਰਖੱਦਾ ਤਾਂ ਅਬੂ ਬਕਰ ਨੂੰ ਰਖੱਦਾ ।

ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸਿਰਨਾਵੇਂ ‘ਅਬੂ ਬਕਰ’ ਬਾਰੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਾਰਣ ਵਰਨਣ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਪਾਰਣ ਲਈ ‘ਬਕਰ’ ਜਵਾਨ ਉਠ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਉਠਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੇ ਦੇਖ ਰੇਖ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਦਾ ਇਹ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਪੈ ਗਿਆ । ਕਈਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲ ਕੀਤੀ ਇਸ ਲਈ ਜਾਂ ਕਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਤਾਂ ਕਰਕੇ, ‘ਇਬਤਿਕਾਰ’ ਅਰਥਾਤ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬਬ ‘ਅਬੂ ਬਕਰ’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਹੁਲੀਆ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੀ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦੁਬਲੇ ਪਤਲੇ ਸ਼ਰੀਰ, ਪਤਲੇ ਲੱਕ, ਖਿੜੇ ਮੱਥੇ ਵਾਲੇ ਸਨ । ਗਲੱ’ਤੇ ਮਾਸ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਅਖੱ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਸਨ ਆਪ ਮਿਹੰਦੀ ਤੇ ਖ਼ਜ਼ਾਬ ਲਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਆਪ ਨਰਮ ਮਿਜ਼ਾਜ ਤੇ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਸਨ । ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਵਪਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਫ਼ਲ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੀਆਂ ਜਾਜ਼ਬ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੇ ਅਦੁੱਤੀ ਆਚਰਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦਖ਼ਲ ਸੀ । ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਾਸ (ਧੰਨ ਮਾਲ) ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਿਰਹਮ ਸੀ ।

ਇਸਲਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਤੇ ਆਰਥਕ ਖੁਲੱਫ਼ਲ ਕਰਕੇ ਕੁਰੈਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਲਾ ਸਥਾਨ ਰਖਦੇ ਸਨ । ਆਪ ਕੁਰੈਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਈਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੇ ਮਸ਼ਵਰਿਆਂ ਦੇ ਧੁਰਾ ਸਨ ਆਪ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ । ਆਪ ਸਨਮਾਨ ਯੋਗ ਤੇ ਸਖੀ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪਣਾ ਬਹੁਤ ਮਾਲ ਖਰਚ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਆਪ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ । ‘ਤਾਬੀਰੁ ਰੋਯਾ’ (ਸੁਪਨਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਫਲ) ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਗਿਆਨ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਆਪ ਕਮਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ । ਇਸਲਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁ ਤਯੱਮ ਬਿਨ ਮਰੱਹ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਜ਼ਿੱਮੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੱਦ ਅਬੂ ਬਕਰ ਜਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸੁਪੁਰਦ ਹੋਈ । ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਤੇ ਮਜ਼ਲੂਮਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੇ ਹਲਫ਼ਲ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । ਮੁਹੱਮਦ ਸਾਹਬ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪ ਨੂੰ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਗਾਉ ਤੇ ਆਚਰਣਕ ਸੰਬੰਧ ਸੀ । ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਥ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਇਕ ਨੰਬਰ ‘ਤੇ ਸਨ । ਇਸਲਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਹਾਲਤ ਦੇ ਯੁੱਗ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਰਕ (ਅਨੇਕ ਈਸਵਰਵਾਦ) ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ । ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੁੱਤ ਨੂੰ ਸਜੱਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਤੋਂ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਸਿੱਦੀਕ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਰਨਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਹਜ਼ਰਤ ਹਕੀਮ ਬਿਨ ਹਜ਼ਾਮ ਦੇ ਘਰ ਸਨ ਕਿ ਹਕੀਮ ਦੀ ਲੌਂਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੇਰੀ ਭੂਆ ਖਦੀਜਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਮੂਸਾ ਵਾਂਗ ਨਬੀ ਬਣਾਕੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ‘ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਉੱਠੇ ਤੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਕੋਲ ਆਏ ਤੇ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ।

ਸੀਰਤ ਇਬਨੇ ਹਜ਼ਾਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ‘ਅੱਰੋਜ਼ੁਲ ਅਨਫ’ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੰਨ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਹੋਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੈ । ਫਿਰ ਸੰਭਵਤਾ ਉਹ ਚੰਨ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ‘ਸੁਬਲਲਹੁਦਾ’ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਲਈ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜੱਦ ਆਪ ਨੇ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ । ਬਹੀਰਾਏ ਰਾਹਬ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਤਾਬੀਰ (ਪ੍ਰਤੀਫਲ) ਇਹ ਵਰਨਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਇਕ ਨਬੀ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਵੇਗਾ । ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਦੇ ਬਾਦ ਉਸਦੇ ਖਲੀਫ਼ਾ ਹੋਵੋਗੇ ।

ਖੁਤਬੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਇਨਸ਼ਾਅਲੱਹੁ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਹੋਣਗੀਆਂ ।

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَتُوْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يَّهْدِيْهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُّضِلِّهِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ اَنَّكَ اِلَٰهٌ اِلَّا اِلَٰهٌ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ عِبَادَ اللّٰهِ رَحِمَكَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِتَّخَذَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ اُدْكُرُوْا اللّٰهَ يَدْكُرْكُمْ وَاَدْعُوْا يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللّٰهِ اَكْبَرُ .

Khulasa Khutba Jumma 03.12.2021

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)